บทที่ 6
การเปรียบเทียบระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน

บทนี้จะเปรียบเทียบความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ได้จากการรวบรวมข้อมูล การสำรวจภาคพื้นที่ และการสัมภาษณ์เชิงลึกของนักลงทุนในพื้นที่จากบทที่ 4 กับระดับความต้องการของนักลงทุนที่ได้จากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึกของผู้ประกอบการในแต่ละสมาคมจากบทที่ 5 เพื่อพิจารณาความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานที่นักลงทุนต้องการกับสิ่งที่มีในปัจจุบันและแผนพัฒนาในอนาคต ระดับความต้องการของนักลงทุนยิ่งมากกว่าระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานที่มีในพื้นที่มากเท่าไร แสดงให้เห็นว่าพื้นที่นั้นยังไม่พร้อมที่จะรองรับความต้องการของนักลงทุนที่จะตั้งโรงงานผลิต หากพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนมากแสดงว่าต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างเร่งด่วน และหากเป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานเพียงพอต่อความต้องการของนักลงทุนอยู่แล้ว แสดงว่าพื้นที่นั้นอาจต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐเฉพาะบางส่วนหรือภาครัฐอาจไม่ต้องทำการใด ๆ เลย โดยการวิเคราะห์มีขั้นตอนดังบทที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยนำพื้นที่ที่ผ่านการคัดเลือกในแต่ละภาคอุตสาหกรรมจัดทำเป็นแผนที่พื้นที่ที่เหมาะสมต่อการลงทุนแต่ละอุตสาหกรรม และสรุปพื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนจากทางภาครัฐในแต่ละระดับต่อไป

เนื่องจากการสำรวจความต้องการของนักลงทุนจากแบบสอบถามในบทที่ 5 พบว่าแต่ละอุตสาหกรรมมีความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงต้องให้น้ำหนักปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานแต่ละด้านต่างกันตามคะแนนความสำคัญจากการวิเคราะห์แบบสอบถามในหัวข้อที่ 5.5 และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในหัวข้อ 5.4 เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมทั้ง 3 กลุ่ม ตารางการให้ค่าน้ำหนักของแต่ละอุตสาหกรรมแสดงได้ดังตารางที่ 6-1 ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มสิ่งทอมีความต้องการด้านถนนและท่าเรือเป็นพิเศษ ขณะที่กลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์เน้นความต้องการไปที่ถนนและท่าอากาศยานเพื่อเชื่อมไปยังสายการผลิตหรือส่งไปต่างประเทศ ส่วนกลุ่มเกษตรแปรรูปมีความต้องการด้านท่าเรือ รถไฟและน้ำประปาที่สะอาดเป็นพิเศษ ทั้งนี้ค่าน้ำหนักมาจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการเป็นหลัก และเป็นค่าประมาณเพื่อใช้วิเคราะห์ในภาพรวมเท่านั้น

ตารางที่ 6-1 ค่าน้ำหนักการให้คะแนนด้านโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	ค่าน้ำหนักการให้คะแนนด้านโครงสร้างพื้นฐาน (%)							
	ถนน	รถไฟ	ท่าเรือ	ท่าอากาศยาน	สื่อสาร	ไฟฟ้า	ประปา	รวม
สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	25	0	15	10	10	25	15	100
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า	30	0	0	15	15	25	15	100
เกษตรแปรรูป	25	5	15	0	15	20	20	100

จากคะแนนความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ในปัจจุบันจากบทที่ 4 เมื่อนำมาวิเคราะห์เพื่อหาคะแนนรวมแต่ละพื้นที่โดยการให้ค่าน้ำหนักจากตารางที่ 6-1 จะใช้สมการต่อไปนี้

$$x_i = n_1 w_1 + n_2 w_2 + n_3 w_3 + \cdots \qquad \text{(สมการที่ 6-1)}$$

โดยที่ x_i = คะแนนรวมของแต่ละพื้นที่

n_i = คะแนนด้านโครงสร้างพื้นฐาน

w_i = ค่าน้ำหนักของแต่ละปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน

สำหรับคะแนนด้านโครงสร้างพื้นฐานแต่ละปัจจัยที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการสำรวจภาคพื้นที่ในบทที่ 4 พร้อมทั้งคะแนนรวมพื้นที่นั้น ๆ ของแต่ละอุตสาหกรรมจากการให้ค่าน้ำหนักดังสมการที่ 6-1 สามารถสรุปคะแนนความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละพื้นที่ได้ดังตารางที่ 6-2

ตารางที่ 6-2 สรุปคะแนนโครงสร้างพื้นฐานแต่ละด้านและคะแนนรวมของแต่ละพื้นที่

ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน	คะแนนพื้นที่การศึกษาทั้ง 10 พื้นที่									
	กัมพูชา (C)			พม่า (M)			สปป.ลาว (L)			
	C1	C2	C3	M1*	M2	M3	L1	L2	L3	L4
1. ถนน	2.0	3.0	2.5	2.5	1.0	1.8	2.0	2.0	2.8	2.0
2. รถไฟ	2.5	2.0	2.5	2.0	2.5	1.0	2.0	1.0	1.0	1.5
3. ท่าเรือ	3.0	3.0	2.5	4.0	3.0	2.0	1.0	1.0	2.3	1.0
4. ท่าอากาศยาน	3.5	2.5	3.0	3.0	3.0	2.5	3.0	2.5	2.5	3.5
5. ไฟฟ้าและพลังงาน	2.5	2.0	4.0	3.0	2.5	1.5	4.0	2.5	2.0	2.5
6. ระบบโทรคมนาคม	2.5	2.0	3.5	3.0	2.5	1.5	3.5	3.0	2.0	3.0
7. น้ำใช้	4.0	4.0	4.0	3.0	2.5	2.0	4.0	3.0	3.0	3.0
คะแนนรวมกลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	**2.70**	**2.65**	**3.23**	**3.03**	**2.25**	**1.79**	**2.88**	**2.28**	**2.38**	**2.38**
คะแนนรวมกลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า	**2.73**	**2.68**	**3.33**	**2.85**	**2.13**	**1.80**	**3.18**	**2.50**	**2.45**	**2.65**
คะแนนรวมกลุ่มเกษตรแปรรูป	**2.68**	**2.70**	**3.23**	**2.98**	**2.20**	**1.69**	**2.85**	**2.25**	**2.33**	**2.28**

หมายเหตุ : C1 = เกาะกงและสีหนุวิลล์, C2=ปอยเปตและศรีโสภณ, C3=กรุงพนมเปญ, M1=ทวาย, M2=ย่างกุ้ง, M3=เมียวดี, L1=เวียงจันทน์, L2=สะหวันนะเขต, L3=บ่อแก้ว, L4=ปากเซ

*สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

6.1 การเปรียบเทียบความพร้อมและความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการกับคะแนนความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โดยมีเกณฑ์การประเมินจากผลต่างของคะแนนความต้องการกับคะแนนความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานจากสมการที่ 6-2 แสดงค่าในวงเล็บ จะได้ผลการวิเคราะห์เป็นดังตารางที่ 6-3

Δ_i = คะแนนความต้องการของนักลงทุน − คะแนนความพร้อมโครงสร้างพื้นฐาน (สมการที่ 6-2)

เกณฑ์การพิจารณา แบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่

$\Delta \geq 0$	หมายถึง	โครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมในระดับดีมาก
$-1 \leq \Delta < 0$	หมายถึง	โครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมในระดับดี
$-2 \leq \Delta < -1$	หมายถึง	โครงสร้างพื้นฐานมีความพร้อมในระดับพอใช้
$\Delta < -2$	หมายถึง	โครงสร้างพื้นฐานยังไม่พร้อม หรือยังมีปัญหาอยู่

สำหรับระดับความพร้อมของแต่ละพื้นที่วิเคราะห์ได้จากภาพรวมคะแนนโครงสร้างพื้นฐาน โดยมีเกณฑ์การประเมินดังต่อไปนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ พื้นที่ที่มีความพร้อมมาก คือพื้นที่ที่ได้คะแนนภาพรวมด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าหรือเท่ากับ 2.5 พื้นที่ที่มีความพร้อมปานกลาง คือพื้นที่ที่ได้คะแนนภาพรวมด้านโครงสร้างพื้นฐานตั้งแต่ 2.0 ถึง 2.5 และพื้นที่ที่ยังไม่มีพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานต่อการลงทุน คือพื้นที่ที่ได้คะแนนภาพรวมด้านโครงสร้างพื้นฐานน้อยกว่า 2.0 ดังเกณฑ์ด้านล่าง และผลการวิเคราะห์ระดับความพร้อมของปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่เป็นดังตารางที่ 6-4

เกณฑ์การพิจารณา แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

คะแนน ≥ 2.5	แสดงด้วย	★★★	หมายถึง พื้นที่ที่มีความพร้อมมาก
2.0 ≤ คะแนน < 2.5	แสดงด้วย	★★	หมายถึง พื้นที่ที่มีความพร้อมปานกลาง
คะแนน < 2.0	แสดงด้วย	★	หมายถึง พื้นที่ที่ยังไม่พร้อมต่อการลงทุน

ตารางที่ 6-3 ผลต่างคะแนนด้านโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่ของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน	คะแนนที่ต้องการ	คะแนนที่ได้จากการประเมินแต่ละพื้นที่									
		กัมพูชา (C)			พม่า (M)			สปป.ลาว (L)			
		C1	C2	C3	M1*	M2	M3	L1	L2	L3	L4
1. ถนน	3.7	2.0 (-1.7)	2.5 (-1.2)	3.0 (-0.7)	2.5 (-1.2)	1.0 (-2.7)	1.8 (-1.9)	2.0 (-1.7)	2.0 (-1.7)	2.8 (-0.9)	2.0 (-1.7)
2. รถไฟ	2.9	2.5 (-0.4)	2.5 (-0.4)	2.0 (-0.9)	2.0 (-0.9)	2.5 (-0.4)	1.0 (-1.9)	2.0 (-0.9)	1.0 (-1.9)	1.0 (-1.9)	1.5 (-1.4)
3. ท่าเรือ	3.4	3.0 (-0.4)	2.5 (-0.9)	3.0 (-0.4)	4.0 (-0.6)	3.0 (-0.4)	2.0 (-1.4)	1.0 (-2.4)	1.0 (-2.4)	2.3 (-1.1)	1.0 (-2.4)
4. ท่าอากาศยาน	3.1	3.5 (-0.4)	3.0 (-0.1)	2.5 (-0.6)	3.0 (-0.1)	3.0 (-0.1)	2.5 (-0.6)	3.0 (-0.1)	2.5 (-0.6)	2.5 (-0.6)	3.5 (-0.4)
5. ไฟฟ้าและพลังงาน	3.9	2.5 (-1.4)	4.0 (-0.1)	2.0 (-1.9)	3.0 (-0.9)	2.5 (-1.4)	1.5 (-2.4)	4.0 -0.12	2.5 (-1.4)	2.0 (-1.9)	2.5 (-1.4)
6. น้ำใช้	3.6	2.5 (-1.1)	3.5 (-0.6)	2.0 (-1.6)	3.0 (-0.6)	2.5 (-1.1)	1.5 (-2.1)	3.5 (-0.6)	3.0 (-0.6)	2.0 (-1.6)	3.0 (-0.6)
7. ระบบโทรคมนาคม	3.6	4.0 (-0.4)	4.0 (-0.4)	4.0 (-0.4)	3.0 (-0.6)	2.5 (-1.1)	2.0 (-1.6)	4.0 (-0.4)	3.0 (-0.6)	3.0 (-0.6)	3.0 (-0.6)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ผลต่างของคะแนนระหว่างอุปสงค์และอุปทานที่ได้จากสมการที่ 6-2

* สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

ตารางที่ 6-4 ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน									
	กัมพูชา (C)			พม่า (M)			สปป.ลาว (L)			
	C1	C2	C3	M1*	M2	M3	L1	L2	L3	L4
1. ถนน	พอใช้	ดี	พอใช้	พอใช้	มีปัญหา	พอใช้	พอใช้	พอใช้	ดี	พอใช้
2. รถไฟ	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	พอใช้	ดี	พอใช้	พอใช้	พอใช้
3. ท่าเรือ	น้อย	ดี	ดี	ดีมาก	ดี	พอใช้	มีปัญหา	มีปัญหา	พอใช้	มีปัญหา
4. ท่าอากาศยาน	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดีมาก
5. ไฟฟ้าและพลังงาน	พอใช้	พอใช้	ดีมาก	ดี	พอใช้	มีปัญหา	ดีมาก	พอใช้	พอใช้	พอใช้
6. น้ำใช้	พอใช้	พอใช้	ดี	ดี	พอใช้	มีปัญหา	ดี	ดี	พอใช้	ดี
7. ระบบโทรคมนาคม	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดี	พอใช้	พอใช้	ดีมาก	ดี	ดี	ดี
คะแนนภาพรวม	2.70	2.65	3.23	3.03	2.25	1.79	2.88	2.28	2.38	2.38
ระดับความพร้อม	★★★	★★★	★★★	★★★	★★	★	★★★	★★	★★	★★

หมายเหตุ : C1 = เกาะกงและสีหนุวิลล์, C2=ปอยเปตและศรีโสภณ, C3=กรุงพนมเปญ, M1=ทวาย, M2=ย่างกุ้ง, M3=เมียวดี, L1=เวียงจันทน์, L2=สะหวันนะเขต, L3=บ่อแก้ว, L4=ปากเซ

* สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

จากการวิเคราะห์ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่พบว่า พื้นที่ที่เหมาะกับการลงทุน ได้แก่ ทวาย เกาะกงและสีหนุวิลล์ ปอยเปตและศรีโสภณ กรุงพนมเปญ และเวียงจันทน์ เพราะพื้นที่เหล่านี้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้อยู่แล้ว แต่อาจต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐในบางประการ เช่น โครงสร้างพื้นฐานทางถนน ระบบไฟฟ้าและพลังงาน และระบบประปาและสาธารณูปโภค ซึ่งเป็นปัจจัยในระดับที่สามารถพัฒนาให้บรรลุความต้องการของนักลงทุนไม่ยากนัก สำหรับพื้นที่ศึกษาในสปป.ลาวส่วนมากพบว่ามีปัญหาโครงสร้างพื้นฐานทางท่าเรือ นักลงทุนส่วนใหญ่จึงเน้นการขนส่งเส้นทางถนนกลับมายังท่าเรือแหลมฉบังหรือไปยังท่าเรือดานัง เพื่อกระจายสินค้าไปยังภูมิภาคอื่น ๆ ต่อไป พื้นที่ที่อาจพัฒนาความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานได้อีกแห่งหนึ่งคือ บ่อแก้ว เพราะพื้นที่บริเวณบ่อแก้วไม่มีปัจจัยความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานใดอยู่ในระดับที่มีปัญหา และยังเป็นพื้นที่เดียวใน สปป.ลาว ที่มีท่าเรือรองรับเพื่อขนส่งสินค้าผ่านลุ่มแม่น้ำโขงขึ้นไปยังประเทศจีนได้ แต่จะขนส่งได้เฉพาะเวลาที่น้ำขึ้นเท่านั้น ส่วนพื้นที่ที่มีมีปัญหาความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน กล่าวคือ โครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ในพื้นที่นั้น ๆ ต่ำกว่าความต้องการ

ของนักลงทุนอย่างมาก แสดงว่าพื้นที่เหล่านั้นไม่เหมาะที่นักลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มจะเข้าไปลงทุน หรือหากต้องการเข้าไปลงทุนจะต้องได้รับการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานจากทางภาครัฐเป็นอย่างยิ่ง และอาจใช้เวลาพัฒนาในระยะยาว ได้แก่ ย่างกุ้ง และเมียวดี จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุประดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในการลงทุนของแต่ละพื้นที่ได้ดังตารางที่ 6-5 และสามารถจัดทำแผนที่ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในการลงทุนได้ดังภาพที่ 6-1

ตารางที่ 6-5 ระดับความพร้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่ควรปรับปรุงกลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

ระดับความพร้อม	พื้นที่ศึกษา	คำอธิบาย
พื้นที่ที่มีความพร้อมมาก	C3 : กรุงพนมเปญ (3.23)	เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน แต่อาจมีบางปัจจัยที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักลงทุน ได้แก่ เส้นทางถนน ท่าเรือ ท่าอากาศยาน และระบบประปา
	M1 : ทวาย* (3.03)	พื้นที่ทวายเมื่อพิจารณาหลังจากมีการพัฒนาแล้ว พบว่า เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการลงทุนมาก โดยเฉพาะท่าเรือน้ำลึกที่สามารถรองรับความต้องการของนักลงทุนได้ ส่วนอุปสรรคอื่นอยู่ในระดับที่สามารถพัฒนาได้ไม่ยากนัก
	L1 : เวียงจันทน์ (2.88)	เป็นพื้นที่ที่ค่อนข้างพร้อมต่อการลงทุน อาจมีบางปัจจัยที่ควรได้รับการพัฒนา ได้แก่ เส้นทางถนน และมีปัจจัยที่ยากต่อการพัฒนาท่าเรือน้ำลึก เพราะเป็นพื้นที่ที่ไม่ติดทะเล อาจพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงจากนิคมอุตสาหกรรมไปยังท่าเรือใกล้เคียงแทน
	C1 : เกาะกง-สีหนุวิลล์ (2.70)	พื้นที่นี้ต้องการการพัฒนาความพร้อมด้านระบบไฟฟ้าและประปาค่อนข้างมาก รวมทั้งเส้นทางถนนซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับปรุง
	C2 : ปอยเปต-ศรีโสภณ (2.65)	เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านระบบสื่อสาร แต่ยังต้องพัฒนาเส้นทางถนน ระบบไฟฟ้า และประปาให้รองรับความต้องการของนักลงทุนเพิ่มขึ้น
พื้นที่ที่มีความพร้อมปานกลาง	L4 : ปากเซ (2.38)	พื้นที่นี้ค่อนข้างพร้อมด้านระบบสื่อสาร และประปา อย่างไรก็ตาม ยังต้องการการพัฒนาอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในระดับที่เป็นไปได้มากที่จะตอบสนองความต้องการของนักลงทุน
	L3 : บ่อแก้ว (2.38)	มีเส้นทางคมนาคมทางถนนที่ค่อนข้างสะดวก มีท่าอากาศยานรองรับในพื้นที่ และมีระบบสื่อสารที่ดี ปัจจัยอื่น ๆ ยังต้องการการพัฒนา แต่อยู่ในระดับที่เป็นไปได้มากที่จะตอบสนองความต้องการของนักลงทุน
	L2 : สะหวันนะเขต (2.28)	พื้นที่นี้มีเส้นทางคมนาคมทางถนนและระบบไฟฟ้าที่ควรปรับปรุงอย่างมาก ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ ยังต้องการการพัฒนา ซึ่งอยู่ในระดับที่สามารถพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้ไม่ยากนัก
	M2 : ย่างกุ้ง (2.25)	พื้นที่นี้ยังมีหลายปัจจัยที่เป็นอุปสรรค โดยเฉพาะเส้นทางถนนที่ต้องใช้งบประมาณและระยะเวลาในการปรับปรุงอีกมาก สำหรับอุตสาหกรรมนี้มักใช้เส้นทางขนส่งทางเรือซึ่งค่อนข้างสะดวก นอกจากนั้นยังต้องพัฒนาด้านระบบไฟฟ้า ประปา และการสื่อสารอีกมาก
พื้นที่ที่ยังไม่พร้อม	M3 : เมียวดี (1.79)	เป็นพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาในปัจจัยที่สำคัญได้แก่ ถนน ไฟฟ้า และประปา และการพัฒนานั้นต้องใช้เงินทุน และระยะเวลามากจึงจะรองรับความต้องการของนักลงทุนได้

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยภาพรวมโครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่จากค่าถ่วงน้ำหนัก

* สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

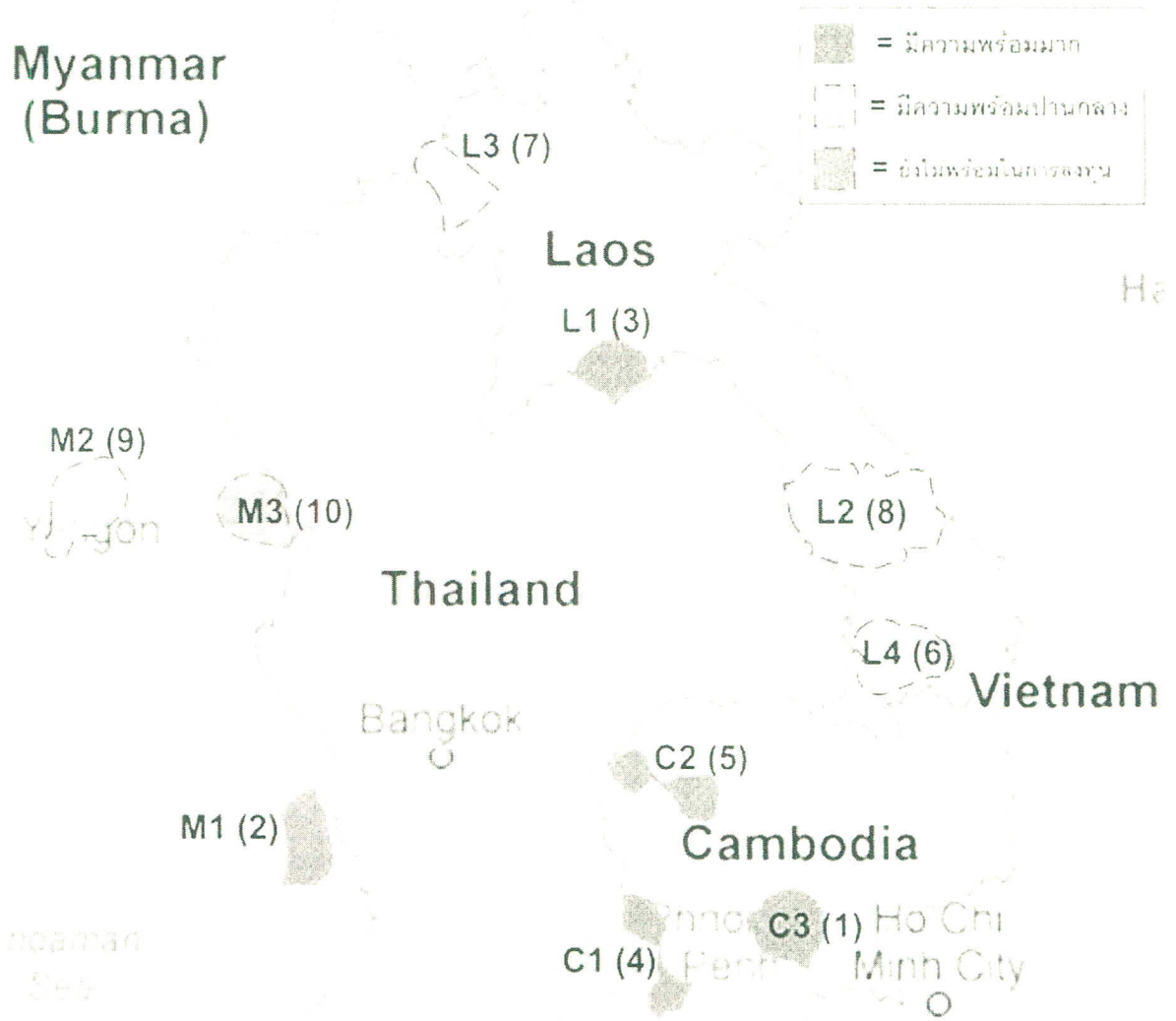

หมายเหตุ : C1 = เกาะกง-สีหนุวิลล์ / C2 = ปอยเปต-ศรีโสภณ / C3 = พนมเปญ / M1 = ทวาย / M2 = ย่างกุ้ง / M3 = เมียวดี / L1 = เวียงจันทน์ / L2 = สะหวันนะเขต / L3 = บ่อแก้ว / L4 = ปากเซ
ตัวเลขใน () หมายถึง อันดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน

ภาพที่ 6-1 ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุนในกลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

6.2 การเปรียบเทียบความพร้อมและความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการกับคะแนนความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า มีเกณฑ์การประเมินจากผลต่างของคะแนนความต้องการกับคะแนนความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานจากสมการที่ 6-2 แสดงค่าในวงเล็บ จะได้ผลการวิเคราะห์เป็นดังตารางที่ 6-6 และตารางที่ 6-7 แสดงถึงระดับความพร้อมของปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่ ตามเกณฑ์ในหัวข้อ 6.1

ตารางที่ 6-6 ผลต่างคะแนนโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่ของกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า

ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน	คะแนนที่ต้องการ	คะแนนที่ได้จากการประเมินแต่ละพื้นที่									
		กัมพูชา (C)			พม่า (M)			สปป.ลาว (L)			
		C1	C2	C3	M1*	M2	M3	L1	L2	L3	L4
1. ถนน	3.5	2.0 (-1.5)	3.0 (-0.5)	2.5 (-1.0)	2.5 (-1.0)	1.0 (-2.5)	1.8 (-1.7)	2.0 (-1.5)	2.0 (-1.5)	2.8 (-0.7)	2.0 (-1.5)
2. รถไฟ	3.0	2.5 (-0.5)	2.0 (-1.0)	2.5 (-0.5)	2.0 (-1.0)	2.5 (-0.5)	1.0 (-2.0)	2.0 (-1.0)	1.0 (-2.0)	1.0 (-2.0)	1.5 (-1.5)
3. ท่าเรือ	3.2	3.0 (-0.2)	3.0 (-0.2)	2.5 (-0.7)	4.0 (0.8)	3.0 (-0.2)	2.0 (-1.2)	1.0 (-2.2)	1.0 (-2.2)	2.3 (-0.9)	1.0 (-2.2)
4. ท่าอากาศยาน	3.5	3.5 (0)	2.5 (-1.0)	3.0 (-0.5)	3.0 (-0.5)	3.0 (-0.5)	2.5 (-1.0)	3.0 (-0.5)	2.5 (-1.0)	2.5 (-1.0)	3.5 (0)
5. ไฟฟ้าและพลังงาน	3.8	2.5 (-1.3)	2.0 (-1.8)	4.0 (0.2)	3.0 (-0.8)	2.5 (-1.3)	1.5 (-2.3)	4.0 (0.2)	2.5 (-1.3)	2.0 (-1.8)	2.5 (-1.3)
6. น้ำใช้	3.7	2.5 (-1.2)	2.0 (-1.7)	3.5 (-0.2)	3.0 (-0.7)	2.5 (-1.2)	1.5 (-2.2)	3.5 (-0.2)	3.0 (-0.7)	2.0 (-1.7)	3.0 (-0.7)
7. ระบบโทรคมนาคม	3.7	4.0 (-0.3)	4.0 (-0.3)	4.0 (-0.3)	3.0 (-0.7)	2.5 (-1.2)	2.0 (-1.7)	4.0 (-0.3)	3.0 (-0.7)	3.0 (-0.7)	3.0 (-0.7)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ผลต่างของคะแนนระหว่างอุปสงค์และอุปทานที่ได้จากสมการที่ 6-2

* สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

ตารางที่ 6-7 ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า

ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน									
	กัมพูชา (C)			พม่า (M)			สปป.ลาว (L)			
	C1	C2	C3	M1*	M2	M3	L1	L2	L3	L4
1. ถนน	พอใช้	ดี	ดี	ดี	มีปัญหา	พอใช้	พอใช้	พอใช้	ดี	พอใช้
2. รถไฟ	ดี	พอใช้	ดี	พอใช้	ดี	มีปัญหา	พอใช้	มีปัญหา	มีปัญหา	พอใช้
3. ท่าเรือ	ดี	ดี	ดี	ดีมาก	ดี	พอใช้	มีปัญหา	มีปัญหา	ดี	มีปัญหา
4. ท่าอากาศยาน	ดีมาก	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	ดีมาก
5. ไฟฟ้าและพลังงาน	พอใช้	พอใช้	ดีมาก	ดี	พอใช้	มีปัญหา	ดีมาก	พอใช้	พอใช้	พอใช้
6. น้ำใช้	พอใช้	พอใช้	ดี	ดี	พอใช้	มีปัญหา	ดี	ดี	พอใช้	ดี
7. ระบบโทรคมนาคม	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดี	พอใช้	พอใช้	ดีมาก	ดี	ดี	ดี
คะแนนภาพรวม	2.73	2.68	3.33	2.85	2.13	1.80	3.18	2.50	2.45	2.65
ระดับความพร้อม	★★★	★★★	★★★	★★★	★★	★	★★★	★★★	★★	★★★

หมายเหตุ : C1 = เกาะกงและสีหนุวิลล์, C2=ปอยเปตและศรีโสภณ, C3=กรุงพนมเปญ, M1=ทวาย, M2=ย่างกุ้ง, M3=เมียวดี, L1=เวียงจันทน์, L2=สะหวันนะเขต, L3=บ่อแก้ว, L4=ปากเซ

* สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

จากการประเมินผลพบว่าพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระดับดีมาก ได้แก่ พื้นที่พนมเปญ เกาะกงและสีหนุวิลล์ ปอยเปตและศรีโสภณ ทวาย เวียงจันทน์ และปากเซ แสดงว่าพื้นที่เหล่านี้ หากได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเพิ่มเติมในบางส่วนจะสามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้ เหตุที่พื้นที่เวียงจันทน์และปากเซเหมาะสมต่อการลงทุนอุตสาหกรรมอิเล็กทอนิกส์และไฟฟ้า แม้ว่าจะมีปัญหาในปัจจัยด้านท่าเรือก็ตาม เพราะนักลงทุนส่วนใหญ่ใช้การคมนาคมทางถนนและท่าอากาศยานเป็นหลัก ส่วนกลุ่มพื้นที่ที่อาจลงทุนได้ ได้แก่ สะหวันนะเขต และบ่อแก้ว กล่าวคือ พื้นที่เหล่านี้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานน้อยกว่าพื้นที่กลุ่มแรกในหลาย ๆ ปัจจัย ซึ่งต้องการการสนับสนุนเพื่อการพัฒนาจากภาครัฐค่อนข้างมาก และกลุ่มสุดท้ายเป็นพื้นที่ที่ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อการลงทุนนั้นยังมีปัญหาอยู่พอสมควร เช่น เส้นทางถนน ไฟฟ้า และประปา จึงยังต้องการการพัฒนาอย่างมากและใช้ระยะเวลานานกว่าจะรองรับความต้องการของนักลงทุนได้ ได้แก่ พื้นที่เมียวดี จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุประดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในการลงทุนของแต่ละพื้นที่ได้ดังตารางที่ 6-8 และสามารถจัดทำความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในการลงทุนได้ดังภาพที่ 6-2

ตารางที่ 6-8 ระดับความพร้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่ควรปรับปรุงกลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า

ระดับความพร้อมในการลงทุน	พื้นที่ศึกษา	คำอธิบาย
พื้นที่ที่มีความพร้อมมาก	C3 : กรุงพนมเปญ (3.33)	เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมมากในด้านโครงสร้างพื้นฐาน แต่อาจมีบางปัจจัยที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของนักลงทุน ได้แก่ เส้นทางถนน ท่าอากาศยาน และระบบประปาให้พอเพียง
	L1 : เวียงจันทน์ (3.18)	เป็นพื้นที่ที่ค่อนข้างพร้อมต่อการลงทุน อาจมีบางปัจจัยที่ควรได้รับการพัฒนาค่อนข้างมาก ได้แก่ เส้นทางถนน
	M1 : ทวาย* (2.85)	พื้นที่ทวายพิจารณาหลังจากมีการพัฒนาแล้ว พบว่า เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการลมทุนมาก อุปสรรคที่พบอยู่ในระดับที่สามารถพัฒนาได้ไม่ยากนัก
	C1 : เกาะกง-สีหนุวิลล์ (2.73)	พื้นที่นี้ต้องการการพัฒนาความพร้อมด้านระบบไฟฟ้าและประปาค่อนข้างมาก รวมทั้งเส้นทางถนนซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับปรุง
	C2 : ปอยเปต-ศรีโสภณ (2.68)	เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านระบบสื่อสาร แต่ยังต้องพัฒนาเส้นทางถนน ระบบไฟฟ้า และประปาให้รองรับความต้องการของนักลงทุนเพิ่มขึ้น
	L4 : ปากเซ (2.65)	พื้นที่นี้ค่อนข้างพร้อมด้านระบบสื่อสาร และประปา อย่างไรก็ตาม ยังต้องการการพัฒนา ซึ่งอยู่ในระดับที่เป็นไปได้มากที่จะตอบสนองความต้องการของนักลงทุน
	L2 : สะหวันนะเขต (2.50)	พื้นที่นี้มีเส้นทางคมนาคมทางถนนที่ค่อนข้างสะดวก มีท่าอากาศยานรองรับในพื้นที่ และมีระบบสื่อสารที่ดี ปัจจัยอื่น ๆ ยังต้องการการพัฒนาแต่อยู่ในระดับที่เป็นไปได้มากที่จะตอบสนองความต้องการของนักลงทุน
พื้นที่ที่มีความพร้อมปานกลาง	L3 : บ่อแก้ว (2.45)	พื้นที่นี้มีเส้นทางคมนาคมทางถนนที่ค่อนข้างสะดวก มีท่าอากาศยานนานาชาติปากเซรองรับ และระบบสื่อสารที่ดี ปัจจัยอื่น ๆ ยังต้องการการพัฒนา แต่อยู่ในระดับที่เป็นไปได้มากที่จะตอบสนองความต้องการของนักลงทุน
	M2 : ย่างกุ้ง (2.13)	พื้นที่นี้ยังมีหลายปัจจัยที่เป็นอุปสรรค โดยเฉพาะเส้นทางถนนที่ต้องใช้งบประมาณและระยะเวลาในการปรับปรุงอีกมากแต่สำหรับอุตสาหกรรมนี้สามารถใช้ท่าอากาศยานในการขนส่งสินค้าทดแทนได้ นอกจากนั้นยังต้องพัฒนาด้านระบบไฟฟ้า ประปา และการสื่อสารเพิ่มเติมอีกมาก
พื้นที่ที่ยังไม่พร้อม	M3 : เมียวดี (1.80)	เป็นพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาในปัจจัยที่สำคัญได้แก่ เส้นทางถนน ไฟฟ้า และประปา และการพัฒนานั้นต้องใช้เงินทุน และระยะเวลามากกว่าที่จะรองรับความต้องการของนักลงทุนได้

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยภาพรวมโครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่จากค่าถ่วงน้ำหนัก

* สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

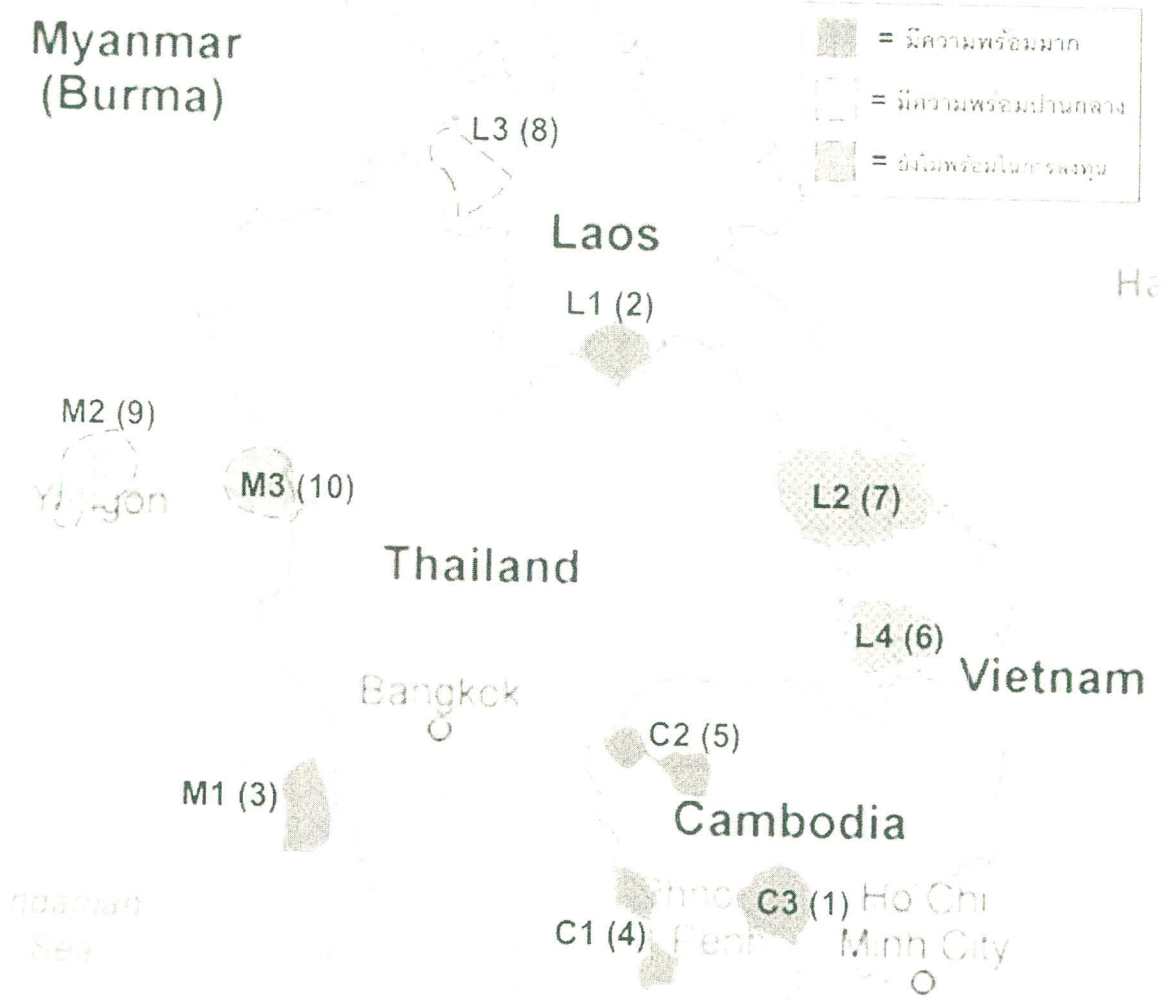

หมายเหตุ : C1 = เกาะกง-สีหนุวิลล์ / C2 = ปอยเปต-ศรีโสภณ / C3 = พนมเปญ / M1 = ทวาย / M2 = ย่างกุ้ง / M3 = เมียวดี / L1 = เวียงจันทน์ / L2 = สะหวันนะเขต / L3 = บ่อแก้ว / L4 = ปากเซ
ตัวเลขใน () หมายถึง อันดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน

ภาพที่ 6-2 ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุนในกลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

6.3 การเปรียบเทียบความพร้อมและความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานในอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความต้องการกับคะแนนความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า โดยมีเกณฑ์การประเมินจากผลต่างของคะแนนความต้องการกับคะแนนความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานตามสมการที่ 6-2 แสดงค่าในวงเล็บ จะได้ผลการวิเคราะห์เป็นดังตารางที่ 6-9 และตารางที่ 6-10 แสดงถึงระดับความพร้อมของปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่ ตามเกณฑ์การประเมินในหัวข้อ 6.1

ตารางที่ 6-9 ผลต่างคะแนนด้านโครงสร้างพื้นฐานแต่ละพื้นที่ของกลุ่มเกษตรแปรรูป

ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน	คะแนนที่ต้องการ	คะแนนที่ได้จากการประเมินแต่ละพื้นที่									
		กัมพูชา (C)			พม่า (M)			สปป.ลาว (L)			
		C1	C2	C3	M1*	M2	M3	L1	L2	L3	L4
1. ถนน	3.8	2.0 (-1.8)	3.0 (-0.8)	2.5 (-1.3)	2.5 (-1.3)	1.0 (-2.8)	1.8 (-2.0)	2.0 (-1.8)	2.0 (-1.8)	2.8 (-1.0)	2.0 (-1.8)
2. รถไฟ	2.8	2.5 (-0.3)	2.0 (-0.8)	2.5 (-0.3)	2.0 (-0.8)	2.5 (-0.3)	1.0 (-1.8)	2.0 (-0.8)	1.0 (-1.8)	1.0 (-1.8)	1.5 (-1.3)
3. ท่าเรือ	3.0	3.0 (0)	3.0 (0)	2.5 (-0.5)	4.0 (1.0)	3.0 (0)	2.0 (-1.0)	1.0 (-2.0)	1.0 (-2.0)	2.3 (-0.8)	1.0 (-2.0)
4. ท่าอากาศยาน	2.8	3.5 (0.7)	2.5 (-0.3)	3.0 (0.2)	3.0 (0.2)	3.0 (0.2)	2.5 (-0.3)	3.0 (0.2)	2.5 (-0.3)	2.5 (-0.3)	3.5 (0.7)
5. ไฟฟ้าและพลังงาน	4.0	2.5 (-1.5)	2.0 (-2.0)	4.0 (0)	3.0 (-1.0)	2.5 (-1.5)	1.5 (-2.5)	4.0 (0)	2.5 (-1.5)	2.0 (-2.0)	2.5 (-1.5)
6. น้ำใช้	4.0	2.5 (-1.5)	2.0 (-2.0)	3.5 (-0.5)	3.0 (-1.0)	2.5 (-1.5)	1.5 (-2.5)	3.5 (-0.5)	3.0 (-1.0)	2.0 (-2.0)	3.0 (-1.0)
7. ระบบโทรคมนาคม	3.8	4.0 (0.2)	4.0 (0.2)	4.0 (0.2)	3.0 (-0.8)	2.5 (-1.3)	2.0 (-1.8)	4.0 (0.2)	3.0 (-0.8)	3.0 (-0.8)	3.0 (-0.8)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ผลต่างของคะแนนระหว่างอุปสงค์และอุปทานที่ได้จากสมการที่ 6-2

* สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

ตารางที่ 6-10 ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

ปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน									
	กัมพูชา (C)			พม่า (M)			สปป.ลาว (L)			
	C1	C2	C3	M1*	M2	M3	L1	L2	L3	L4
1. ถนน	พอใช้	ดี	พอใช้	พอใช้	มีปัญหา	มีปัญหา	พอใช้	พอใช้	พอใช้	พอใช้
2. รถไฟ	ดี	ดี	ดี	ดี	ดี	พอใช้	ดี	พอใช้	พอใช้	พอใช้
3. ท่าเรือ	ดีมาก	ดีมาก	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดี	พอใช้	พอใช้	ดี	พอใช้
4. ท่าอากาศยาน	ดีมาก	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดี	ดีมาก	ดี	ดี	ดีมาก
5. ไฟฟ้าและพลังงาน	พอใช้	พอใช้	ดีมาก	ดี	พอใช้	มีปัญหา	ดีมาก	พอใช้	พอใช้	พอใช้
6. น้ำใช้	พอใช้	พอใช้	ดี	ดี	พอใช้	มีปัญหา	ดี	ดี	พอใช้	ดี
7. ระบบโทรคมนาคม	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดี	พอใช้	พอใช้	ดีมาก	ดี	ดี	ดี
คะแนนภาพรวม	2.68	2.70	3.23	2.98	2.20	1.69	2.85	2.25	2.33	2.28
ระดับความเหมาะสม	★★★	★★★	★★★	★★★	★★	★	★★★	★★	★★	★★

หมายเหตุ : C1 = เกาะกงและสีหนุวิลล์, C2=ปอยเปตและศรีโสภณ, C3=กรุงพนมเปญ, M1=ทวาย, M2=ย่างกุ้ง, M3=เมียวดี, L1=เวียงจันทน์, L2=สะหวันนะเขต, L3=บ่อแก้ว, L4=ปากเซ

* สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

จากการประเมินผลพบว่าพื้นที่ที่มีความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในระดับดีมากคล้ายกับกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้แก่ พื้นที่กรุงพนมเปญ เกาะกงและสีหนุวิลล์ ปอยเปตและศรีโสภณ ทวายและเวียงจันทน์ แสดงว่าพื้นที่ดังกล่าวหากได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐด้านโครงสร้างพื้นฐานจะสามารถตอบสนองความต้องการของนักลงทุนได้ ส่วนกลุ่มพื้นที่ที่มีความพร้อมปานกลาง ได้แก่ สะหวันนะเขต บ่อแก้ว ปากเซ และย่างกุ้ง กล่าวคือ พื้นที่เหล่านี้จากตารางไม่พบว่ามีปัญหาในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ยกเว้นย่างกุ้ง ที่ควรได้รับการผลักดันให้เกิดการพัฒนาทางถนน อย่างไรก็ตาม ปัจจัยความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในระดับปานกลาง อาจต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐอยู่หลายด้านเพื่อบรรลุความต้องการของนักลงทุน และกลุ่มสุดท้ายเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อการลงทุน เช่น เส้นทางถนน ไฟฟ้า และประปา ซึ่งต้องการการพัฒนาอีกในระยะยาว จึงยังไม่แนะนำให้นักลงทุนไปลงทุน คือ พื้นที่เมียวดี จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปความพร้อมทางโครงสร้างพื้นฐานของแต่ละพื้นที่ได้ดังตารางที่ 6-11 และสามารถจัดทำแผนที่ระดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในการลงทุนได้ดังภาพที่ 6-3 โดยแบ่งระดับความพร้อมในการลงทุนเป็น 3 กลุ่ม พร้อมตัวเลขในวงเล็บแสดงอันดับความน่าสนใจตามคะแนนภาพรวมของโครงสร้างพื้นฐาน

ตารางที่ 6-11 ระดับความพร้อมและโครงสร้างพื้นฐานที่ควรปรับปรุงกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป

ระดับความพร้อมในการลงทุน	พื้นที่ศึกษา	คำอธิบาย
พื้นที่ที่มีความพร้อมมาก	C3 : กรุงพนมเปญ (3.23)	เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมในด้านระบบสื่อสาร ไฟฟ้าและประปา มีการเชื่อมโยงทางท่าเรือ และรถไฟที่ค่อนข้างสะดวก ส่วนถนนอยู่ระหว่างการพัฒนาให้เป็น 4 ช่องทาง เพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคม
	M1 : ทวาย* (2.98)	พื้นที่ทวายพิจารณาหลังจากมีการพัฒนาแล้ว พบว่า เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมในการลมทุนมาก อุปสรรคที่พบอยู่ในระดับที่สามารถพัฒนาได้ไม่ยากนัก มีความพร้อมด้านสาธารณูปโภคแต่อาจใช้เวลาเพื่อพัฒนาในระยะยาว
	L1 : เวียงจันทน์ (2.85)	เป็นพื้นที่ที่มีระบบไฟฟ้าและประปาที่พร้อมรองรับการลงทุน แต่ยังมีอุปสรรคด้านการคมนาคมขนส่งทางถนนที่ควรปรับปรุง และอุปสรรคที่ยากต่อการพัฒนาคือการเชื่อมกับท่าเรือน้ำลึก เพราะเป็นพื้นที่ที่ไม่ติดทะเล
	C2 : ปอยเปต-ศรีโสภณ (2.70)	พื้นที่นี้สามารถเชื่อมโยงกับไทยได้ง่ายด้วยเส้นทางถนน สะดวกในการขนส่งมายังท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง หรือท่าเรือสีหนุวิลล์ได้ แต่ความพร้อมด้านระบบไฟฟ้าและประปายังคงต้องการการพัฒนามาก
	C1 : เกาะกง-สีหนุวิลล์ (2.68)	เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมด้านระบบสื่อสาร การคมนาคมสามารถเชื่อมโยงกับท่าเรือและรถไฟที่สีหนุวิลล์ได้สะดวก พื้นที่นี้ยังต้องพัฒนาเส้นทางถนน ระบบไฟฟ้า และประปาให้รองรับความต้องการของนักลงทุนเพิ่มขึ้น
พื้นที่ที่มีความพร้อมปานกลาง	L3 : บ่อแก้ว (2.33)	มีความพร้อมด้านระบบสื่อสารที่ค่อนข้างดี พื้นที่นี้สามารถใช้เส้นทางคมนาคมทางน้ำเพื่อไปยังประเทศจีนตอนใต้ได้ แต่ปัจจัยด้านอื่น ๆ ยังคงต้องได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเพิ่มเติม
	L4 : ปากเซ (2.28)	พื้นที่นี้ยังต้องการการพัฒนาในทุกปัจจัย แต่อยู่ในระดับที่เป็นไปได้มากที่จะตอบสนองความต้องการของนักลงทุน
	L2 : สะหวันนะเขต (2.25)	พื้นที่นี้ยังต้องการการพัฒนาในทุกปัจจัย แต่อยู่ในระดับที่เป็นไปได้มากที่จะตอบสนองความต้องการของนักลงทุน
	M2 : ย่างกุ้ง (2.20)	พื้นที่ที่มีความสะดวกในการเชื่อมโยงทางรถไฟและท่าเรือน้ำลึก แต่การคมนาคมทางถนนยังเป็นอุปสรรคมาก อีกทั้งความพร้อมด้านระบบไฟฟ้า ประปา และการสื่อสารยังต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม
พื้นที่ที่ยังไม่พร้อม	M3 : เมียวดี (1.69)	เป็นพื้นที่ที่ต้องได้รับการพัฒนาในปัจจัยที่สำคัญได้แก่ เส้นทางถนน ไฟฟ้าและประปา และการพัฒนานั้นต้องใช้เงินทุน และระยะเวลามากกว่าที่จะรองรับความต้องการของนักลงทุนได้

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยภาพรวมโครงสร้างพื้นฐานของพื้นที่จากค่าถ่วงน้ำหนัก

* สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

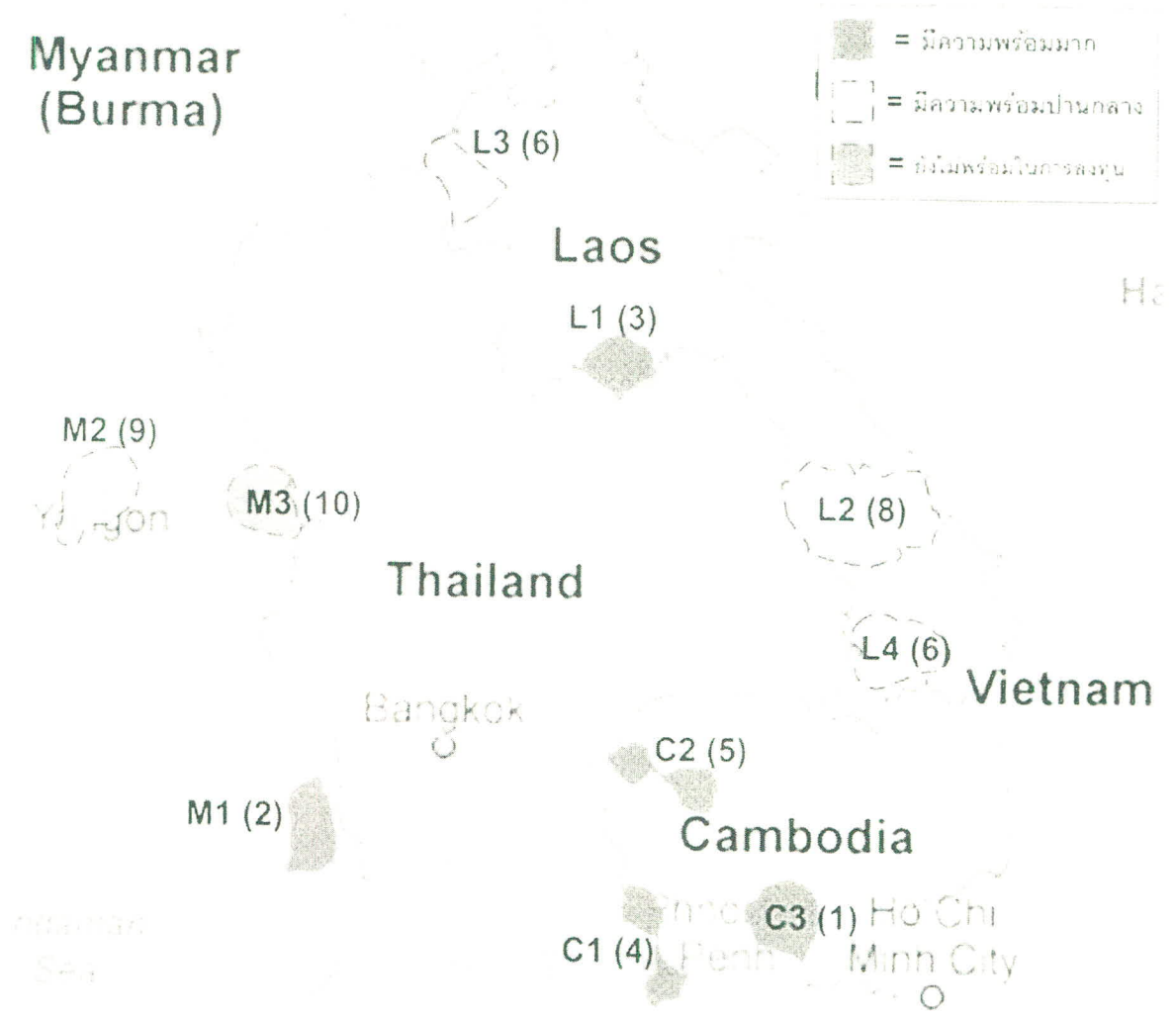

หมายเหตุ : C1 = เกาะกง-สีหนุวิลล์ / C2 = ปอยเปต-ศรีโสภณ / C3 = พนมเปญ / M1 = ทวาย / M2 = ย่างกุ้ง / M3 = เมียวดี / L1 = เวียงจันทน์ / L2 = สะหวันนะเขต / L3 = บ่อแก้ว / L4 = ปากเซ
ตัวเลขใน () หมายถึง อันดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐาน

ภาพที่ 6-3 ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการลงทุนในกลุ่มเกษตรแปรรูป

6.4 สรุปพื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบระดับความสนใจของนักลงทุนกับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถสรุปได้ว่าพื้นที่ศึกษาทั้ง 10 แห่ง พื้นที่ใดบ้างที่ควรได้รับการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานจากทางภาครัฐ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ภาครัฐวางแผนจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศเพื่อนบ้านให้เกิดประโยชน์แก่นักลงทุนไทยมากที่สุด ทั้งนี้ ระดับการสนับสนุนของรัฐบาลผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ระดับได้แก่ พื้นที่ที่ควรเร่งสนับสนุนอย่างยิ่ง เพราะเป็นพื้นที่ที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนมาก แต่ไม่มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ พื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนปานกลาง คือพื้นที่ที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนปานกลางถึงมาก และมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอถึงปานกลาง พื้นที่ที่ควรสนับสนุนเป็นส่วน ๆ เพราะเป็นพื้นที่ที่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนและมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานแล้วในระดับหนึ่ง สุดท้ายเป็นกลุ่มพื้นที่ที่รัฐบาลยังไม่ควรเข้าไปดำเนินการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพราะเป็นพื้นที่ที่นักลงทุนให้ความสนใจน้อยมาก โดยเกณฑ์การประเมินสามารถแสดงได้ดังตารางที่ 6-12

ตารางที่ 6-12 การประเมินระดับความต้องการการสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานจากภาครัฐ

		ระดับความพร้อมโดยรวมของโครงสร้างพื้นฐาน		
		ดี	ปานกลาง	ไม่เพียงพอ
ระดับความสนใจของนักลงทุนไทย	มาก	ควรสนับสนุนเป็นส่วนๆ ไป	ควรเร่งสนับสนุนปานกลาง	ควรเร่งสนับสนุนอย่างยิ่ง
	ปานกลาง	ควรสนับสนุนเป็นส่วนๆ ไป	ควรสนับสนุนเป็นส่วนๆ ไป	ควรเร่งสนับสนุนปานกลาง
	น้อย	ยังไม่ควรดำเนินการใดๆ	ยังไม่ควรดำเนินการใดๆ	ยังไม่ควรดำเนินการใดๆ

เมื่อเปรียบเทียบระดับความสนใจของนักลงทุนไทยกับระดับความพร้อมโดยรวมของโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม โดยพบว่ามีพื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนปานกลาง ได้แก่ ย่างกุ้ง และเมียวดี พื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนบางส่วน ได้แก่ เวียงจันทน์ ปอยเปต และศรีโสภณ พนมเปญ ทวาย และปากเซ ส่วนพื้นที่อื่น ๆ ภาครัฐยังไม่จำเป็นต้องเข้าไปดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานใด ๆ เพราะยังไม่ไดรับความสนใจจากนักลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และไม่มีพื้นที่ใดที่ควรได้รับการสนับสนุนอย่างยิ่งอย่างภาครัฐ ผลการประเมินสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 6-13

ตารางที่ 6-13 การประเมินความความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐในกลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

		ระดับความพร้อมโดยรวมของโครงสร้างพื้นฐาน		
		ดี	ปานกลาง	ไม่เพียงพอ
ความสนใจของนักลงทุนไทย	มาก	เวียงจันทน์, ปอยเปตและศรีโสภณ	ย่างกุ้ง	-
	ปานกลาง	พนมเปญ, ทวาย*	ปากเซ	เมียวดี
	น้อย	เกาะกงและสีหนุวิลล์	บ่อแก้ว, สะหวันนะเขต	-

หมายเหตุ: *สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

เมื่อเปรียบเทียบระดับความสนใจของนักลงทุนไทยกับระดับความพร้อมโดยรวมของโครงสร้างพื้นฐานกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า พบว่ามีพื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนปานกลาง ได้แก่ ย่างกุ้ง เพราะมีความสนใจจากนักลงทุนมาก แต่ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง พื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนบางส่วนจากภาครัฐ ได้แก่ เวียงจันทน์ พนมเปญ ปอยเปตและศรีโสภณ และสะหวันนะเขต ส่วนพื้นที่ อื่น ๆ ยังไม่จำเป็นที่รัฐบาลต้องเข้าไปดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานใด ๆ และไม่พบว่ามีพื้นที่ใดที่ภาครัฐควรเร่งเข้าไปสนับสนุนอย่างยิ่ง ผลการประเมินสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 6-14

ตารางที่ 6-14 การประเมินความความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐในกลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์

		ระดับความพร้อมโดยรวมของโครงสร้างพื้นฐาน		
		ดี	ปานกลาง	ไม่เพียงพอ
ความสนใจของนักลงทุนไทย	มาก	เวียงจันทน์	ย่างกุ้ง	-
	ปานกลาง	พนมเปญ, ปอยเปตและศรีโสภณ, สะหวันนะเขต	-	-
	น้อย	เกาะกงและสีหนุวิลล์, ทวาย*, ปากเซ	บ่อแก้ว	เมียวดี

หมายเหตุ: *สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

เมื่อเปรียบเทียบความสนใจของนักลงทุนไทยกับระดับความพร้อมโดยรวมของโครงสร้างพื้นฐานกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป พบว่ามีพื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนปานกลาง ได้แก่ ย่างกุ้ง เพราะมีความสนใจจากนักลงทุนมาก แต่ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง พื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนบางส่วนจากภาครัฐ ได้แก่ เวียงจันทน์ เกาะกงและสีหนุวิลล์ พนมเปญ ปอยเปตและศรีโสภณ และสะหวันนะเขต เพราะพื้นที่เหล่านี้มีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถรองรับความต้องการของนักลงทุนบ้างแล้ว ส่วนพื้นที่อื่น ๆ ยังไม่จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเข้าไปดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐานใด ๆ และไม่พบว่ามีพื้นที่ที่ควรได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างยิ่ง ผลการวิเคราะห์แสดงได้ดังตารางที่ 6-15

ตารางที่ 6-15 การประเมินความความต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐในกลุ่มเกษตรแปรรูป

		ระดับความพร้อมโดยรวมของโครงสร้างพื้นฐาน		
		ดี	ปานกลาง	ไม่เพียงพอ
ความสนใจของนักลงทุนไทย	มาก	เวียงจันทน์, เกาะกงและสีหนุวิลล์	ย่างกุ้ง	-
	ปานกลาง	ปอยเปตและศรีโสภณ, พนมเปญ	สะหวันนะเขต	-
	น้อย	ทวาย*	บ่อแก้ว, ปากเซ	เมียวดี

หมายเหตุ: *สมมติว่าสำเร็จตามแผนการก่อสร้างอย่างสมบูรณ์ในอีก 5 ปีข้างหน้า

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ต่อความต้องการของนักลงทุนในอุตสาหกรรมทั้ง 3 ได้แก่ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และเกษตรแปรรูป พบว่า ระดับความต้องการของนักลงทุนนั้นพบว่ามีหลายปัจจัยที่สูงกว่าระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ในแต่ละพื้นที่ โดยพื้นที่ที่มีระดับความพร้อมมากและเป็นพื้นที่ที่น่าลงทุนได้แก่ กรุงพนมเปญ เวียงจันทน์ ทวาย เกาะกงและสีหนุวิลล์ และปอยเปตและศรีโสภณ ส่วนรองลงมาพบว่าพื้นที่ที่อาจจะพอลงทุนได้ ได้แก่ สะหวันนะเขต ปากเซ บ่อแก้ว และย่างกุ้ง ซึ่งมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานระดับกลาง ยังมีปัจจัยบางประการที่ยังต้องการการพัฒนาเพิ่มเติม ส่วนกลุ่มพื้นที่ที่ไม่น่าลงทุนได้แก่ เมียวดี เพราะหลายปัจจัยที่นักลงทุนให้ความสำคัญยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร เช่น เส้นทางถนน ประปา และไฟฟ้า จึงเป็นพื้นที่ที่ไม่แนะนำให้นักลงทุนเลือกออกไปดำเนินกิจการ ทั้งนี้กลุ่มประเทศที่แบ่งตามระดับความน่าสนใจในการลงทุนของทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมนั้นคล้ายกัน แต่ต่างกันที่ปัจจัยที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับแต่ละอุตสาหกรรมนั้นต่างกัน เพราะความต้องการที่แตกต่างกันในการดำเนินกิจการ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานในประเทศเพื่อนบ้านทั้ง 10 พื้นที่ศึกษา ยังไม่พบว่ามีพื้นที่ใดที่ภาครัฐควรเร่งดำเนินการอย่างยิ่ง บางพื้นที่ต้องการการสนับสนุนระดับปานกลางในทุกอุตสาหกรรม ได้แก่ พื้นที่ย่างกุ้ง ส่วนพื้นที่ต้องการการสนับสนุนเพียงบางปัจจัยประกอบด้วยพื้นที่หลัก ได้แก่ เวียงจันทน์ พนมเปญ ปอยเปตและศรีโสภณ สำหรับพื้นที่อื่น ๆ มีความแตกต่างกันไปตามแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม นอกจากการสนับสนุนความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้นักลงทุนออกไปลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านอีก ซึ่งจะกล่าวถึงในบทถัดไป